

1162

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-104/19-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Blanše Turić, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Mije Stipića, vlasnika obrta Građevinarstvo, sa sjedištem u Sv. Ivanu Zelini, Sajmišna 15, kojeg zastupa Ivka Dropučić, odvjetnica u Sv. Ivanu Zelini, Sajmišna 15, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, uz sudjelovanje zainteresirane osobe ASSA ABLOY CROATIA d.o.o., (ranije Metalind d.o.o.), sa sjedištem u Bjelovaru, Pakračka 6, kojeg zastupa opunomoćenik Ivan Remenar, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Remenar & Remenar j.t.d. u Zagrebu, Trg hrvatskih velikana 4, radi predstečajne nagodbe, odlučujući o žalbi protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-830/16-13 od 13. rujna 2018., na sjednici vijeća održanoj 22. srpnja 2020.

presudio je

- I. Žalba se odbija.
- II. Potvrđuje se presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-830/16-13 od 13. rujna 2018.

Obrazloženje

Osporenom prvostupanjskom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-423-01/15-01/618, URBROJ: 513-04/16-2 od 10. veljače 2016. godine (točka I. izreke), odbijen je zahtjev tužitelja za nadoknadu troškova spora (točka II. izreke), naloženo je tužitelju da zainteresiranoj osobi isplati iznos od 6.250,00 kuna na ime troškova upravnog spora (točka III. izreke).

Osporenim rješenjem tuženika odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02, KLASA: UP-I/110/07/15-01/7983, URBROJ: 04-06-15-7986-114 od 3. rujna 2015.

Tim su rješenjem utvrđene tražbine vjerovnika u iznosima prema tablici koja je sastavni dio rješenja (točka I izreke). Utvrđeno je da je ukupni iznos prijavljenih tražbina 26.449.285,90 kuna, ukupan iznos utvrđenih tražbina 30.402.162,82 kune, dok iznos osporenih tražbina iznosi 5.168,61 kunu (točka II izreke). Istim se rješenjem utvrđuju različni vjerovnici kako je navedeno u tablici koja je sastavni dio tog rješenja (točka III izreke), utvrđuje se da iznos osporenih tražbina ne prelazi 25% vrijednosti prijavljenih tražbina, te da su se stekli uvjeti za nastavak postupka (točka IV izreke).

Osporenu presudu tužitelj pobija žalбом zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava.

U žalbi navodi, u bitnom, da je odredbom članka 60. stavka 6. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi propisano da se tražbine različitih vjerovnika ne utvrđuju u predstečajnom postupku ukoliko različni vjerovnik nije dostavio izjavu o odricanju prava na odvojeno namirenje. Tužitelj ukazuje da je u konkretnom slučaju pobijano rješenje protiv kojeg je tužitelj izjavio žalbu i vodio upravni spor sastavljeno suprotno Zakonu o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi i suprotno citiranoj zakonskoj odredbi. Da je tome tako razvidno je iz točke III izreke rješenja od 3. rujna 2015., koja glasi da se utvrđuju različni vjerovnici kako je navedeno u tablici koja je sastavni dio rješenja. Tablica koja je sastavni dio spornog rješenja sadrži ne samo iskazane različne vjerovnike, već sadrži i iznose njihovih tražbina. Tužitelj ponavlja kako je prvostupanjsko rješenje sastavljeno protivno kongentnoj odredbi članka 60. stavka 6. Zakona, jer sadrži tablicu koja ne samo da utvrđuje različne vjerovnike, nego su u toj tablici utvrđene i iskazane njihove tražbine. Prema mišljenju tužitelja sporno rješenje je trebalo biti sastavljeno tako da se tim rješenjem samo utvrđuje koji su različni vjerovnici, a nikako da u tom rješenju, pa ni u tablici koja je sastavni dio istog, budu naznačene i tražbine tih vjerovnika. Paušalno postupanje procesna pravila upravnog prava ne dopuštaju. Zbog izloženoga, tužitelj predlaže sudu da poništi prvostupanjsku presudu i sam riješi ovu upravnu stvar na način da usvoji tužbeni zahtjev tužitelja.

Tuženik, niti zainteresirana osoba, nisu podnijeli odgovor na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu sukladno odredbi članka 73. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.; dalje: ZUS), u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi, ovaj Sud je utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija, a niti razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti.

Ovaj Sud nalazi da se osporena presuda prvostupanjskog suda ne može ocijeniti nezakonitom ni po jednoj osnovi propisanoj odredbom članka 66. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima.

Prema podacima u spisu predmeta proizlazi da je prvostupanjski sud sukladno odredbi članka 33. stavka 2. ZUS-a presudu utemeljio na dokazima i činjenicama utvrđenim u postupku donošenja odluke javnopravnog tijela, te je strankama u smislu članka 6. ZUS-a dana mogućnost očitovanja o svim činjenicama i pravnim pitanjima odlučnim za rješavanje predmetnog upravnog spora, pa je nakon razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja u smislu članka 55. stavka 3. ZUS-a, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje pravilno ocijenio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Tužitelj prvostupanjsku presudu pobija zbog nepravilne primjene materijalnog prava, odnosno zbog nepravilne primjene odredbe članka 60. stavka 6. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“, 108/12. – 112/13.).

Naime, prema navedenoj zakonskoj odredbi tražbine razlučnih vjerovnika ne utvrđuju se ukoliko vjerovnik nije dostavio izjavu o odricanju prava na odvojeno namirenje i takve tražbine ne ulaze u tablicu ispitanih tražbina iz stavka 5. ovoga članka, niti u iznos prijavljenih tražbina sukladno stavku 7. ovoga članka, već za njih Nagodbeno vijeće sastavlja posebnu tablicu. Takve tražbine mogu se naknadno utvrditi rješenjem u slučaju da vjerovnik naknadno dostavi izjavu kojom se odriče od prava na odvojeno namirenje sukladno odredbama ovoga Zakona.

U konkretnom slučaju nije sporno da je nad tužiteljem rješenjem prvostupanjskog tijela od 17. lipnja 2015. otvoren postupak predstečajne nagodbe kojom se između ostalog pozivaju vjerovnici da zaključno s danom 17. lipnja 2015. prijave svoje tražbine. Na ročištu za utvrđivanje tražbina održanom 3. rujna 2015., utvrđene su tražbine u pogledu kojih postoji suglasnost između tužitelja i vjerovnika o postojanju i visini tražbine toga vjerovnika, zatim tražbine za koje postoji ovršna isprava kao i tražbina u pogledu kojih nisu podnesene prijave vjerovnika, čiju visinu je tužitelj naveo u izvješću o financijskom stanju i poslovanju. Zainteresirana osoba tijekom prvostupanjskog postupka nije dostavila izjavu o odricanju prava na odvojeno namirenje.

Prema odredbi članka 72. stavka 2. Zakona postupak predstečajne nagodbe ne utječe na pravo odvojenog namirenja izlučnih i razlučnih vjerovnika.

S obzirom na navedeno, a temeljem uvida u prvostupanjsko rješenje, prvostupanjski je sud utvrdio da ono sadrži dvije tablice od kojih se prva odnosi na utvrđene tražbine tužitelja, kako je i naznačeno iznad nje, dok se druga tablica odnosi na razlučne vjerovnike, što je isto tako navedeno iznad te tablice. Stoga, prema ocjeni prvostupanjskog suda, točka I. izreke prvostupanjskog rješenja, koja se poziva na tablicu utvrđenih tražbina ne odnosi na tablicu u kojoj je navedena tražbina zainteresirane osobe, već se na tu tablicu odnosi točka III. izreke prvostupanjskog rješenja.

Slijedom navedenog, prema ocjeni prvostupanjskog suda neosnovano tužitelj prigovara da je tražbina zainteresirane osobe utvrđena prvostupanjskim rješenjem protivno članku 60. stavku 6. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi.

Prema ocjeni ovog Suda osporena se presuda temelji na pravilno i u potpunosti utvrđenom činjeničnom stanju na koje je pravilno primijenjeno materijalno pravo, a nisu utvrđene niti povrede postupka, pa stoga ne postoje žalbeni razlozi radi kojih se presuda pobija.

Trebalo je stoga temeljem članka 74. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 22. srpnja 2020.

Predsjednik vijeća:
Boris Marković, v.r.

Za točnost otpavka

